

BUDSKAP FRÅN DEN HELIGE FADERN FRANCISKUS INFÖR VÄRLDSMISSIONSDAGEN 2024

20 oktober 2024

”Gå ut och bjud alla ni ser till bröllopet.” (Jfr. Matt 22:9)

Kära bröder och systrar,

Temat för årets Världsmissiondag har jag hämtat ur liknelsen om bröllopfesten i evangeliet enligt Matteus (jfr Matt 22:1-14). Efter att gästerna avböjt hans inbjudan säger kungen, huvudpersonen i berättelsen, till sina tjänare: ”Gå ut och ställ er där vägarna skiljs och bjud alla ni ser till bröllopet.” (vers 9). Genom att reflektera över den här centrala passagen utifrån liknelsens och Jesu livs kontext, kan vi urskilja flera viktiga evangelisationsaspekter. Dessa framträder som särskilt aktuella för oss alla - Kristi missionerande lärjungar - just nu, under det sista skedet av den synodala resan som, i enlighet med slagorden ”Gemenskap, delaktighet, mission”, syftar till att rikta kyrkans fokus mot hennes huvudsakliga uppgift, vilket är att predika evangeliet i dagens värld.

1. *”Gå och bjud in!” Mission är att outtröttligt gå ut och bjuda in andra till Herrens fest.*

I kungens befallning till sina tjänare finner vi två ord som uttrycker missionens hjärta: verben ”gå ut” och ”bjud in”.

Vi bör komma ihåg att tjänarna redan tidigare hade skickats ut med kungens inbjudan till gästerna (jfr vers 3-4). Det betyder att mission innebär att outtröttligt och ständigt gå ut till mänskligheten, alla män och kvinnor, och bjuda in dem att möta Gud och ingå gemenskap med Gud. Outtröttligt! Gud som är stor i kärlek och rik på barmhärtighet går ständigt ut för att möta alla människor och kallar dem att ta del av lyckan i hans rike, detta även om genvägen han får är ligkiltighet eller avvisande. Jesus Kristus, den gode herden och Faderns budbärare, gick ut för att leta efter de förlorade fåren i Israels folk och han ville fortsätta att gå ännu längre för att hitta även de mest avlägsna fåren (jfr Joh 10:16). Både före och efter uppståndelsen sade han till sina lärjungar ”Gå!” och involverade dem därmed i sin mission (jfr Luk 10:3; Mark 16:15). Kyrkan som är trogen den mission hon har emottagit från Herren kommer att fortsätta att gå till världens ände, fortsätta att gå ut om och om igen, utan att någonsin tröttna eller förlora modet till följd av svårigheter och hinder.

Jag vill passa på och tacka alla de missionärer som till svar på den kallelse de fått från Kristus lämnat allt bakom sig för att resa långt ifrån sina hemländer och föra det glada budskapet till platser där människor ännu inte har fått mottaga det, eller mottagit det först helt nyligen. Kära vänner, ert generösa engagemang är ett påtagligt uttryck för den *missio ad gentes* som Jesus anförtrorde sina lärjungar: ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar” (Matt 28:19). Vi fortsätter att be och tacka Gud för nya och många kallelser till uppdraget att evangelisera ända till jordens yttersta gräns.

Låt oss inte glömma att varje kristen är kallad att delta i den universella missionen genom att själv, i sitt egna sammanhang, erbjuda eget vittnesbörd om evangeliet, så att hela kyrkan ständigt kan gå ut med sin Herre och Mästare dit ”vägarna skiljs” i dagens värld. ”Dramat i kyrkan i dag är att Jesus fortsätter att knacka på dörren, men nu från insidan. Han knackar för att vi ska släppa ut honom! Ofta är vi en sluten kyrka som inte låter Herren komma ut, som håller honom som ’sin egen’, medan Herren i själva verket kom för att missionera och vill att vi ska vara missionärer” (Tal till deltagarna i en konferens anordnad av Dikasteriet för lekmännen, familjen och livet den 18 februari 2023). Må vi

alla döpta, var och en utifrån sin egen livssituation, vara redo att gå ut på nytt och påbörja en ny missionsrörelse, som i kristendomens gryning!

Tillbaka till kungens befallning i liknelsen; tjänarna är inte bara beordrade att "gå", utan också att "bjuda in": "Kom till bröllopet!" (Matt 22:4). Här kan vi se en annan, inte mindre viktig aspekt av den mission som Gud har anförtrott åt oss. Som vi kan föreställa oss förmedlades kungens inbjudan av tjänarna/de utsända med nit och brådska, men också med stor respekt och vänlighet. På samma sätt måste vår mission att föra ut evangeliet till varje levande varelse kännetecknas av samma "stil". En "stil" som kännetecknar Honom som vi predikar om. När vi för världen förkunnar "det sköna i den förlösande kärlek som Gud uppenbarade i Jesus Kristus som dött och uppstått från de döda" (Evangelii Gaudium 36), bör vi - missionärer/lärjungar - göra det med glädje, storsinnet och välvilja som alla är frukterna av den Helige Ande som finns inom dem vi förkunnar för (jfr Gal 5:22). Inte genom att pressa, tvinga eller proselytisera, utan med hjälp av närhet, medkänsla och ömhet som återspeglar Guds eget sätt att vara och agera.

2. *"Till bröllopfesten". Den eskatologiska* och eukaristiska dimensionen av Kristi och Kyrkans mission.*

I liknelsen ber kungen sina tjänare/utsända framföra inbjudan till sin sons bröllopfest. Den festen är en återspeglning av den eskatologiska festen. Den är bilden av den yttersta frälsningen i Guds rike, uppfylld redan nu genom ankomsten av Jesus, Messias och Guds son, som har gett oss liv i överflöd (jfr Joh 10:10), ett liv som symboliseras av det dukade bordet med läcker mat och fina viner, då "Gud ska skall utplåna döden för alltid" (jfr Jes 25:6-8).

Kristi mission har att göra med tidens fullbordan, som han förklarade i början av sin predikargärning: "Tiden är inne, Guds rike är nära." (Mark 1:15). Kristi lärjungar är kallade att fortsätta denna sin Herres och Mästares mission. Här tänker vi på Andra Vatikankonciliet undervisning om kyrkans missionsgärnings eskatologiska karaktär: "Tiden för missionsgärningen sträcker sig mellan Herrens första och andra ankomst..., ty innan Herren kommer måste evangeliet predikas för alla folk" (Dekretet Ad Gentes om kyrkans missionsarbete 9).

Vi vet att missionsivern bland de första kristna hade en stark eskatologisk dimension. De kände brådskan i att predika evangeliet. Även idag är det viktigt att behålla det perspektivet, då det hjälper oss att evangelisera med glädjen hos dem som vet att "Herren är nära" och med hoppet hos dem som ivrar mot målet där vi alla ska vara med Kristus på hans bröllopfest i Guds rike. Medan världen erbjuder olika "konsumtionsfester" där vi lockas att vältra oss i själviskhet, komfort, ägande och individualism, kallar evangeliet oss till den gudomliga festen, en fest som präglas av glädje, delande, gemenskap, rättvisa och syskonskap tillsammans med Gud och andra människor.

Denna livets fullkomlighet, som är en gåva från Kristus till oss, är redan nu närvarande i eukaristins fest, den som kyrkan firar på Herrens befallning och till hans åminnelse. Den inbjudan till den eskatologiska festen som vi går ut med till alla vi träffar på vår missions- och evangelisationsresa är oskiljaktigt samankopplad med inbjudan till eukaristins bord, där Herren föder oss med sitt ord, sin kropp och sitt blod. Minns Benedikt XVI:s ord: "Varje eukaristiskt firande fullbordar sakramentalt Guds folks eskatologiska samling. För oss är den eukaristiska festen en verklig försmak av den slutliga festen som profeterna förutsagt (jfr Jes 25:6-9) och som beskrivs i Nya testamentet som 'Lammets bröllopfest' (Upp 19:9), att firas i de heligas gemenskaps glädje" (Sacramentum Caritatis 31).

Följaktligen är vi alla kallade att uppleva varje eukaristi än mer intensivt, i alla dess dimensioner, och särskilt i dess eskatologiska och missionära dimension. I det avseendet vill jag betona att "vi kan inte närma oss det eukaristiska bordet utan att ta del i den mission som, med början i Guds eget hjärta, är avsedd att nå alla människor" (ibid. 84). Den eukaristiska förnyelsen som många lokala kyrkor så förtjänstfullt utvecklat under post-Covid-eran kommer också att vara avgörande för återupplivandet av den missionära andan i varje troende. Med hur mycket större tro och innerlig entusiasm borde vi inte under varje mässa bekänna: "Din död förkunnar vi, Herre, och Din uppståndelse bekänner vi, till dess du återkommer i härlighet".

Under detta innevarande år som är ägnat åt bön i förberedelse inför Jubelåret 2025, vill jag uppmuntra alla att fördjupa sitt engagemang i att, framför allt, delta i det heliga mässfirandet och be för kyrkans evangelisationsmission. Kyrkan lyder Frälsarens befallning och upphör inte att vid varje eukaristiskt och liturgiskt firande be "Fader vår (...) Tillkomme ditt rike". På det sättet omvandlar den dagliga bönen, och särskilt eukaristin, oss alla till hoppets pilgrimer och missionärer, som är på väg mot det eviga livet i Gud, som är på väg mot den bröllopsfest som Gud har förberett åt alla sina barn

3. "Alla". *Kristi lärjungars universella mission i den fullt synodala och missionära Kyrkan.*

Den tredje och sista reflektionen handlar om mottagarna av kungens inbjudan: "alla". Som jag har betonat tidigare: "Detta är missionens hjärta: 'alla' ska bjudas in, utan att någon blir utesluten. All mission föds ur Kristus, ur Kristi hjärta, detta för att alla ska dras in till honom och få komma till hans hjärta" (Tal till De Påvliga missionssällskapens generalförsamling den 3 juni 2023). Idag, i en värld som är söndersliten av splittring och konflikter, förblir Kristi evangelium den milda men fasta rösten som kallar individer till att möta varandra, att inse att de är bröder och systrar och att glädjas tillsammans i harmoni, mitt i mångfalden. "Gud, vår frälsare, som vill att alla människor skall räddas och komma till insikt om sanningen." (1 Tim 2:3-4).

Låt oss aldrig glömma att vi i vår missionsverksamhet är kallade att predika evangeliet för alla: "I stället för att ge intryck av att ålägga människor nya skyldigheter bör de själva uppträda som personer som vill dela med sig av sin glädje och peka mot en horisont av skönhet och inbjuda andra till ett utsökt gästabad." (Evangelii Gaudium, 13).

Kristi lärjungar/missionärer mår alltid om alla människor, oavsett deras sociala eller moraliska status. Liknelsen om festen visar oss att tjänarna, i enlighet med kungens befallning, samlade ihop "alla de träffade på, onda och goda" (Matt 22:10). Dessutom är "alla fattiga och krymplingar och blinda och lytta" (Luk 14:21), med andra ord de minsta av våra bröder och systrar, de som är marginaliserade av samhället, kungens hedersgäster. Den bröllopsfest som Gud har förberett för sin Son är alltid öppen för alla, eftersom hans kärlek till var och en av oss är så enorm och villkorlös. "Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv." (Joh 3:16). Alla, varje man och varje kvinna, är inbjudna av Gud att ta del av hans nåd som förvandlar och frälser. Man behöver bara säga "ja" till denna fria gudomliga gåva, acceptera den och låta sig förvandlas av den, sätta den på sig som "bröllopskläder" (jfr Matt 22:12).

Mission för alla kräver allas engagemang. Vi behöver fortsätta vår resa mot en fullt synodal och missionär kyrka i evangeliets tjänst. Synodalitet är i grunden missionär och, omvänt, mission är alltid synodal. Följaktligen är ett nära missionärt samarbete desto mer brådskande och nödvändigt, både i den universella kyrkan och i lokalkyrkan. I Andra Vatikankonciliet och mina företrädares fotspår rekommenderar jag alla stift över hela världen att stödja de Påvliga missionssällskapens arbete. De är det främsta verktyget "genom vilket katoliker från barndomen präglas med ett verkligt universellt och missionärt perspektiv och ett sätt att på ett effektivt sätt samla in medel till mission utifrån de enskilda behoven" (Ad Gentes 38). Det är anledningen till att kollekten som tas upp i de lokala

kyrkorna på Världsmissiondagen i sin helhet går till den universella solidaritetsfonden. Fonden förvaltas av det Påvliga sällskapet för trons utbredning som sedan, i påvens namn, fördelar medlen mellan kyrkans olika missionsverksamheter runt om i världen. Låt oss be Herren leda oss och hjälpa oss att vara en mer synodal och en mer missionär kyrka (jfr Predikan vid avslutningsmässan för Biskopssynodens ordinarie generalförsamling 29 oktober 2023).

Slutligen, låt oss lyfta blicken mot Maria som bad Jesus utföra sitt första mirakel just vid en bröllopsfest i Kana i Galileen (jfr Joh 2:1-12). Herren erbjöd de nygifta och alla gäster ett överflöd av nytt vin - en föraning om den bröllopsfest vid tidens slut som Gud förbereder åt alla. Låt oss åkalla Marias moderliga förbön för Kristi lärjungars evangeliserande mission i vår tid. Med vår moders glädje och kärleksfulla omsorg, med styrkan som föds ur hennes ömhet och tillgivenhet (jfr Evangelii Gaudium, 288) låt oss gå ut för ge kungens, vår Frälsares, inbjudan till alla. Heliga Maria, Evangelisationens Stjärna, be för oss!

Rom, Lateranbasilikan, 25 januari 2024, Den helige aposteln Paulus omvändelses fest.

FRANSISKUS

* Eskatologi är lära om de sista, yttersta tingen/händelserna (övers.anm.)